

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL II

Nr. 143.

Brașov, Vineri (13 Iulie)

1888.

"Gazeta" iese în fiecare zi
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se prenumără la toate ofi-
ciile postale din țară și din
afară și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov:
la administrațiunea, piața mare
Nr. 22, etajul II, pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe
luni 2 fl. 50 cr. Cu dăruirea în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Un exemplar 5 cr. v. a. sau
15 bani.
Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte.

Nou abonament la „GAZETA TRANSILVANIEI”

Cu 1 Iulie 1888 st. v. se deschide nou
abonament la care invităm pe toți amicii și pri-
jitorii noștri.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:

pe trei luni 3 fl.
pe șase luni 6 fl.
pe un an 12 fl.

Pentru România și străinătate:

pe trei luni 10 franci,
pe șase luni 20 franci,
pe un an 40 franci.

Abonarea se poate face mai ușor și
mai repede prin mandate postale.

Domnii, cari se vor abona din nou,
să binevoască a scrie adresa lămurită și
a arăta și posta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei”

Brașov, 30 Iunie st. v. 1888.

Mare senzația a produs pre-
tutindenți afacerea de divorț din-
tre Regele Milan și Regina Na-
talia ai Sârbiei. Și cu atât mai
mare e svonulul celui tace, cu cât
se asigură, că certa regretabilă
dintre părechia regală sârbescă are
un caracter politic.

E în adevăr o aparițiune cu
totul surprinzătoare d'a vedea p'un
rege temându-și dinastia de pro-
pria sa soție. Regele Milan se
afie în această tristă situațiune, decă
este să dăm credemânt raportu-
rilor oficiale din Belgrad.

Regina Natalia, se dice, are o
inclinare pronunțată pentru intrige
politice și nu împărtășește vederile
politice ale soțului său. De aceea
regele Milan n'a mai putut ră-
mâne indiferent față cu intenți-
unea ei de a se întorci în țară și
de a juca acolo „un rol activ
politic”, care nu se poate uni cu
„politica Regelui”. Astfel s'a v-
dută silitu Regele de a face pași
ca Regina să rămână mai mult
timp în străinătate și totodată
ca să se aducă la Belgrad fiul
său, prințul de coronă, care se
afie de prezent la mamă-sa în
Wiesbaden.

Spre scopul acesta Regele a
propus să i se prezente Reginei
un act de stat subscris de el,
de metropolitul, de episcop și de
întregu ministeriul, în care i se
reservă Reginei toate drepturile
și demnitățile sub condițiunea, ca
să păsască pe pământ sârbesc nu-
mai când îi va da voia Regele. În
acest act s'a mai stabilit ca
prințul de coronă să rămână încă
4 1/2 ani sub supraveghiere Regi-
nei, urmându studii sale în Ger-
mania și numai în lunile de va-
canță să meargă la Belgrad la ta-
tăl său.

Regina Natalia a refuzat de
a subscrie acest act și n'a voit
să dea audiență episcopului de Niș
Dimitrie, care a fost însărcinat
de Regele a-i face propunerile de
mai sus.

În urma acesta — dicitu oficioși
sârbi — Regele Milan s'a vădută
constrins să ceră divorțul. Tot-
odată a trimis pe ministrul său
deresboiu general Protici la Wies-
baden cu însărcinarea să ducă la
Belgrad pe prințul de coronă

Alexandru. Regina a refuzat de
a preda pe fiul său generalului
și se asigură, că în urma acesta
d-lu Protici a cerut intervenirea
autorităților germane.

Regina Natalia a adresat mi-
tropolitului sârbesc Theodosiu ur-
mătoarea telegramă, din care se
vede că este decisă a nu ceda în
această afacere:

„Regele mi scrie, că a făcut pași,
spre a dobândi divorțul. Nici legea
canonică, nici legea civilă nu admit
divorțul fără cauze reale. Deoarece eu
în cazul nostru nu cunosc asemenea
cauze, nu mă voi învoi niciodată. Mă
încred în dreptatea dumnezească.”

În altă telegramă Regina a-
rată de ce nu a primit pe epis-
copul de Niș dîcîndu: „n'am
să mi imput absolut nimic,
de aceea nu mă tem de lumina
dilei și nu voi primi niciodată
un arangament secret.”

Nici cei din Belgrad, precum
se vede, n'au ce imputa nimicu
Reginei în ceea ce privește mora-
litatea ei, dîr cu atât mai mult
îi impută, că în contradicere cu
politica Regelui, care s'a alăturat
la Austria, ea s'a încungiurată cu
capii opozițiunii sârbesce și a in-
fluințat pe față în favoarea poli-
tice rusești.

Sunt ori nu simpatiile rusești
ale Reginei Natalia o cauză de di-
vorț? Asupra acestei chestiuni va
ave să decidă consistoriul din
Belgrad.

Ajunge deocamdată, că Regele
e decis a se divorța și că pașii
săi ulteriori sunt de natură a
nasce complicațiuni în Sârbia, unde
de sigur că unii vor fi pentru
Rege, alții pentru Regina.

Dîr și afacerea aducerei prin-
țului de coronă la Belgrad, p-
te da naștere unor mari neplăceri,
câci autoritățile germane vor tre-
bui să lăsmulgă cu forța din bra-
țele mamei sale, care nu vrea să lă-
se de lângă sine.

Mătușa Reginei, principesa rusă
Murussi, a cerut, se dice, interve-
nirea guvernului german în fa-
vorea Reginei Natalia, dîr fără
succes.

Europei i se va oferi dîr ra-
rul spectacul al unui divorț
într-o familie regală, pusă la cale
în nise împrejurări foarte curioase.
Acest proces de despărțire p-
te fi curîndu rezolvat în sensul re-
gelui Milan, dîr nu totu așa de
curîndu se vor pute nimici efec-
tele stricătioase, ce le va ave el
pentru veda dinastiei Obrenovic
în Sârbia.

Noutăți din București.

Alături cu toată fabrică de baca-
lauriat și cu cea de advocat mai func-
ționează chiar și astăzi în capitala țării
o fabrică de licențe în științele politice și
juridice.

Primirea în această fabrică nu e im-
preunată cu îndeplinirea unor anumite
condițiuni morale sau școlare și de aceea
iesă dintr'însa nise demagogi de cea mai
rea specie.

Când în serile lungi de iernă, în

ședători sătenii încep a spune dela va-
tra focului povești: „de când era lupu
câtel și barba vîtel” în aceleași seri
nise orășeni gură-cască se adună în Bu-
curești într-o ședătoare în care unii po-
vestitori, sub titlul de profesori, spun
povești din economia politică, științele fi-
nanciare, statistice etc. și după o sută și
unu de seri ascultătorii primesc diploma
de licență de a defăima legile și pe mai
marii țării, de a scrie câte verzi și us-
cate prin gazete și de a îndruga la vorbe
gole prin foruri și întruniri publice.

Nu-i vorba, am auditu că și D-vostă
aveți o asemenea specie de juristi ești
din fabricile dela Aiud, Kecskemet sau
Dobrișin și mulți dela noi se mîngăie
cu această împrejurare.

Pe mine însă nu mă p-
te mîngăia, pentru motivul, că pe când la D-vostă
lucrul e explicabil, pentru cuvîntul,
că Ungurii la înființarea dualismului
spre ași recruta aderenți aveau nevoie
de a crea o armată de funcționari, pen-
tru a căror calificare, ei ștersese,
sau înlesnise condițiunile legiferate de
absolutismul austriac, în același timp
noi, fiindu unu stat omogen, n'aveam
trebuință de cuceriri interne prin funcțio-
nari alți căror număr ar trebui redus
cât s'ar pute mai mult prin aspirarea
condițiunilor de admisibilitate în func-
țiunile publice.

Decă enciclopedistii noștri autodidacti
prin indigenarea legiunilor străine, au
complicat înfricoșat sistemul nostru
administrativ, apoi semidoctii demagogi
iesiți din cele trei fabrici menționate
mai sus, storcîndu în favoarea lor
această complicațiune, pescuesc astăzi
cu înlesnire în turbure, astfel că nu
mai trăesc bine, fără muncă, dîr im-
piedecă ori-ce încercare bună și serioasă
privitoare la o reorganizare radicală a
serviciilor publice.

Cei mai apropiați de categoria ce-
lor ești din fabricile în chestiune sunt
studentii funcționari sau studentii gazetari,
dintre cari unii au ajuns să ocupe în-
semnate pozițiuni în societate, fără ca
să fi terminat studiile liceale, sau
universitare.

Categoria acestora e totu așa de
anevoioasă de a o pute aduce la respectul
ordinii, ca și acelora cu titluri academice
liberale de fabricile indigene sau străine.
Omenii serioși sunt luați de cătră a-
ceste două categorii în bătaie de joc,
intențiunile lor bune sunt defăimate
și mai avîndu și dreptul de vot, pen-
tru cea mai mică observare ce li-se face,
ei amenință pe profesorii lor și chiar
și pe superiorii lor funcționari, cu răs-
bunarea la urnă, așa că chiar și cel mai
desinteresat patriot trebuie să se iee
cu binișorul pe lângă ei.

A treia categorie a funcționarilor
publici e aceea recrutată din comercianți
scăpătați și din meseriași leneși, cari
n'au nici carte, nici naționalitate, și cari
în mare parte fac pe agenții electorali ai
partidelor militante.

Încătu pentru calificarea ome-
nilor din această categorie ajunge să v-
spui, că într-o dî avîndu o afacere la o
autoritate, găsise un funcționar, care
dela unirea principatelor și până astăzi
era totu în același post pe care îl
ocupase la început. La întrebarea mea:
cum de a rămas staționar? Imi răs-
punse categoric dîcîndu: „Apoi de,
cocône! Carte nu știu, meșteșug n'am

învățat, ce eram să mă fac decătu
șlăbăș?”

Decă aceste trei categorii pot să
esiste, cauza se p-
te atribui numai așa
numitului cumul, care face cu puțință
ca o persoană cu carte să ocupe de-o-
dată cātu mai multe funcțiuni de deose-
bită natură, așa că pentru îndeplinirea
acestori sarcini n'are nici pregătire ce-
rute, nici timpului necesar, ci numai
sarcina de a subscrie fără nici unu scru-
pulu hărțile ce li se pun înainte.

Cumulul e identic cu lipsa de con-
trol. Căci decă un inginer e chemat
să supravegheze lucrările unui agricultor
și acesta pe ale unui jurist care la rîn-
dul său se crede mai tare în filosofie
decătu cel cu licență în litere, neapărat
urmăz să suferim de lipsa de control
care oferă posibilitate celor mici să se
p-
te cu trufă față cu cei mari și care
face pe totu natul să credă, că are
știință universală.

De acesta a noastră slăbiciune știu
mai bine să profite străinii, cari dau nă-
vală în țară și cari de acasă pleacă cu
ideea premeditată, că pot să primescă
ori-ce funcțiune, sau să întreprindă ori-ce
lucrare la noi neputîndu fi controlați,
de cei însărcinați, cari în toate se ames-
tecă fără să priceapă ceva.

În capul acestori clase orășenesci
ce se hrănesc de pe spinarea sătenului,
sub numirea engleză de budget, e
omnipotența personală, ca și în vilae-
turile turcesce, unde totu atîrnă de bu-
nul plac al unei persoane.

La noi ori-ce hărta trebuie dată în
mîna capului autorității, care după ce
pune rezoluțiunea pe ea, o trece la registra-
tură și pe urmă se împarte prin șefi de di-
visiuni unor concipiști-copisti, căci atribu-
țiunea acestora nu e decătu a da ore-
care formă stilistică rezoluțiunii puse pe
petițiune.

Pentru stilizarea acesta nu se cere
nici studiu, nici capacitate și de aceea
la noi ori-care p-
te fi funcționar public.

Decă ar fi ca la D-vostă, ca toate
hărțile să se rezolve de colegiul refe-
renților prin majoritate de voturi, cred
că ar începe și pentru noi o altă eră
mai bună decătu cea de până acum și
oerîndu-se în acest scop referenților
serioși titluri academice, ar fi posibilă
înlăturarea plaii funcționarismului și
advocatismului semidoct și demagog;
plagă, care apasă ca unu stan de piatră
asupra plugarului român.

Nourăgu.

Desvoltarea industriei în România.

Luni în 9 Iulie n.c. s'a serbat în
grădina „Opler” în București aniversa-
rea Societății cooperativilor români și
s'a făcut distribuirea premiilor date
acelora, cari s'au distins prin obiectele
ce le-au espus anul trecut la Craiova.

Mai înainte de a proceda la distri-
buirea premiilor, activul și zelosul
președinte al Societății, d-lu D. But-
culescu, făcîndu o dare de seamă des-
pre esposițiunea din Craiova, a constatat
cu bucurie, că s'au realizat însemnate
progrese în diversele direcțiuni ale ac-
tivityi industriale. Din constatările
dlui Butculescu, reproducem după „Ro-
mânul” următoarele:

„Nu este tocmai de multu când în

țera românească se aducea spirtu din străinătate. Acum România exportează în mari cantități la Triest și chiar în Spania, constatându-se că spirtușele românești întrec pe cele rusești.

S'au înființat mai multe fabrici de licoruri, care se pot compara ori când cu cele străine.

Mari sunt progresele cari s'au făcut în ce privește vinicultura. Golu-Drancei, Uricani, Cotnari, Drăgășani, Dealu-Mare etc. — totuși locuri renumite pentru vinurile lor. Buchetul acestora a făcut să se instaleze în țară fabrici de cognacuri cu rezultate escelente.

Și fabricarea vinurilor spumose a luat oarecare expansiune.

Morile de făină, care consumă o foarte însemnată cantitate din grânele noastre, au luat un avânt foarte puternic, astfel că acum făina nu numai că poate ține piept concurenței străine, dar se exportează chiar până în țările cele mai depărtate.

Există mai multe fabrici pentru paste. Conservele de legume se desfășoară în mare cantitate. Căți pentru cofetărie, această poate concura cu ori ce marfă străină.

Avemă fabrică de ipsoș, care mai înainte se importa. Pentru ceramică, pentru cărămidărie în mod sistematic pentru teracote avemă acum fabricile noastre.

Pentru țărărie avemă două mari fabrici.

Sunt mari progresele cari s'au realizat și în privința îmbrăcăminte, a fabricii de pălării și a împletiturilor.

După d. Butculescu a vorbit d. Ionescu, vice-președintele societății cooperativelor. Acesta ține, că după C.A. Rosetti, sub care erau unite toate breslele a venit d. D. Butculescu, care a lucrat din răspundere pentru prosperarea industriei la Români. Oratorul susține, că Românii sunt acum pregătiți să ia parte la expozițiunea din Paris și declară, în fața unor uneltiri, că societarii nu fac politică, ei doresc numai să își îmbunătățească soarta.

După acesta se oferă o frumoasă coronă d-lui Butculescu și apoi urmează distribuirea premiilor.

În fine președintele stăruie pe lângă toți să ia parte la expozițiunea din Paris.

Sera s'a dat un banchet, la care au luat parte vr'o 150 de persoane.

Convențiunea de comerț dintre România și Austro-Ungaria.

Camera de comerț din Pitești a supus Ministrului român de comerț următoarele condițiuni în care crede oportun a se încheia convențiunea comercială cu Austro-Ungaria:

1) Guvernul să caute a garanta libera intrare a cerealelor în Austro-Ungaria.

2) Pastele făinoase, ce se fabrică și în România, să fie supuse și la taxa vamală.

3) Vinurile austro-ungare să fie libere a intra în România, însă să fie supuse la o vamă cât se poate de mare, de ore-țe România are vinuri în cantitate abundentă și de calitate destul de bună.

4) Importațiunea pieilor de marochin, ghems, blac, căptușeli și curele să fie supusă la taxe vamale, din cauză că fabricarea acestor piei a luat în România un nou avânt.

5) Să fie liberă intrarea în țară a pieilor brute, care fiind mai bune ca ale României, se va putea concura și în calitate cu produsele austro-ungare.

6) Fabricarea încălțămintelor fiind una dintre industriile cele mai răspândite în România, de ore-ce aproape în fiecare sat se găsește câte un atare lucrător, ar fi bine ca să se menție taxele din tariful autonom.

7) Importațiunea hainelor să fie supusă la taxe vamale, pentru aceleași motive ca și ghetăria.

8) Să se menție tariful autonom asupra ștofelor în general.

9) Să se mărească vama la următoarele obiecte de câneapă: frânhii, funii, opritori, căprești și chingi, care se fabrică pe o scară întinsă în România; er materialul brut să fie protegiat.

10) Să se reducă taxa la pălăriile nemontate.

11) Tiparele de hârtie de zugrăvit să fie supuse la o taxă vamală cât se poate de mare, de ore-ce chiar în Pitești este o fabrică care poate alimenta întreaga țară.

12) La hârtie să se menție vama din tariful autonom.

13) Să se ușureze vama la creioane, penițe și plăci de piatră.

14) Vitele ce se transportă în Austro-Ungaria să fie supuse la carantină o durată mai scurtă și să fie respectat certificatul veterinarului român.

15) Să se mărească vama la lemnăriea brută, la confecționată, sub diferite forme de: mobile, trăsuri, landouri, căruțe, etc.

16) Cera, constatată curată prin biuroul chimic, să fie supusă la o vamă cât se poate de mică, er ceresina să fie supusă la o taxă cât se va putea mai mare.

17) Bonbonetă să fie supusă la taxe cât se poate de mari de ore-ce în România, această fabricațiune a făcut progrese imense.

SCRILE PILEI.

Esamenale școlii civile de fete a Asociațiunii transilvane din Sibiu au dat rezultate foarte îmbucurătoare. D-lui I. Popescu, ca delegat al comitetului Asociațiunii, constată în cuvântarea sa ținută la încheierea anului școlar al numitei școle, că rezultatul acestor esamen ar fi putut face onoare ori și căror școle de aceeași categorie din patria noastră și că dacă școla această va progresa totuși ca până acum, nu peste mult ea va deveni o școală în adevăr de model. De-

altminter publicul român a început deja a se convinge despre soliditatea și buna îngrijire a acestei școli; dovadă împrejurarea, că în anul acesta s'au aflat în internatul școlii de 2 ori mai multe fete ca în anul trecut; s'au aflat adecă cu totul 66, venite aproape din toate părțile locuite de Români, câteva chiar și din Bucovina și România. În măsura în care va crește numărul elevelor, se vor reduce și taxele susținerii și astfel va deveni această institutură accesibilă și pentru elevele, ai căror părinți nu sunt în stare a suporta speșele de astăzi.

Despre noua lege pentru armată, ce se va așterne la toamnă parlamentelor în Viena și Pesta, „N. fr. Presse“ primește următoarele informațiuni: Cea mai importantă inovațiune va fi, că dispozițiunea asupra maximului contingentului de război va fi delaturată și în viitor se va calcula contingentul de război cu un anumit procent al populațiunii. Se vorbește, că 3½—4% al întregii populațiuni a monarhiei vor fi chemate sub arme la casă de război. Astfel se va înmulți contingentul și cu el se vor înmulți și cadrele. Numărul anual al recrutiilor va fi prin urmare urcat și în privința rezerviștilor de întregire va face o însemnată inovațiune; ei vor fi chemați la arme pe timp de 3 săptămâni în fiecare an și pregătiți astfel spre a putea ample golurile în armată.

Din Paris se telegrafiază: „Figaro“, într'un articol, care trece în revistă pe marile regine contemporane, consacră reginei Elisabeta liniile următoare: „Este o femeie, care în România subjugă această națiune nouă și generoasă, făcând din Curtea sa un focar atrăgător al literelor și al artelor, și practicând cu o grație suverană această maximă adencă din una din operele sale: „prințul nu trebuie să utilizeze decât două organe: ochii și urechile; gura are unica misiune de a surde“

Guvernul României și guvernul Republicii Franceze, în scop de a înlesni relațiunile comerciale între cele două țări, au hotărât de a prelungi până la data de 19 (31) Decembrie 1888 *invoirea comercială provizorie* actualmente în vigoare, care garantează celor două părți reciprocitatea beneficiului taxelor celor mai reduse, cari sunt sau vor fi înscrise în tarifele lor convenționale.

Unele diare din București înregistrează aproape ca sigură scirea, că d-lui Th.

Văcărescu va fi numit ministru plenipotențiar al României la Viena. D-lui Olănescu, actualul însărcinat de afaceri al României la Viena, a sosit la București, unde va rămâne definitiv ca secretar general al ministerului de externe.

Cetim în „Românul“: „Mai mulți confrăți înregistrează sgomotul, că marele duce Alexe din Rusia va face în luna viitoare o vizită suveranilor noștri la Sinaia.“

Comassarea în Reteag.

Reteag, 9 Iuliu st. n. 1888.

În decursul săptămânii ultime a lunii Iuliu, cu deosebire în zilele de Mercuri, Joi, Vineri și Sâmbătă, mare parte din poporul Reteagului forma totuși grupuri-grupuri pe strade, cu deosebire prin piață în apropierea birtului celui mare. De pe fețele lor, din gesturile ce le făceau, putea ori cine judeca că un lucru mare ține pe popor adunat, acum în timpul lucrului, acum când nici o mână nu-i iertată să stea în nelucrare; din vorbele lor ori cine putea pricepe, că justificată este șederea lor, deși — chiar în Reteag — și băieții și fetele, cari n'ar putea purta sapa, câștigă pe di câte 40—50 cr. la gara călii ferate, unde alegu scorța și o facu legături, și deși cucuruzele sunt de săpat a doua oră, fânatele și mazărichele ceru cósă.

Cătră orele 9 dimineața iesu de acasă și întrebă pe un grup de omeni, de ce stau în nelucrare? „Așteptăm comisia“ mi răspunde un neam de al meu, „bine că ai venit acasă să vezi și d-ta ce voru domni cu noi, cum vor să ne fericescă.“ Atunci imi adusei aminte, că pe ziua de 27 Iuliu imi spusese ai mei că se va întruni comisiunea pentru comassarea hotarului. Așa și fu, că la comassarea hotarului opidului Reteag se lucră de vre-o câțiva ani, pe hârtie și făcută, der în realitate nu se putea face încă, căci grofi și posesorii cei mari nu se pot uni cu poporul, adecă cu sortaii (foștii iobagi) și cu nemșii cei mici. Grofi și posesorii cei mari voru cuprinde totuși hotarul, să potă, ersonșai și-ar apăra bietele moșii-ore pentru cari au suferit jugul cel greu al iobăgiei, pentru cari își dau de bună voie feciorii la oște și pentru cari plătesc dările cele grele, directe și indirecte, încât adesea tragă bucătura din gura copiilor, numai să le potă plăti, căci dacă nu — vinu droile de esecutori și-i duc totuși și mălai și slănină, și vacă și purcelu, și suman și piep-

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Doine populare

din Ardeal (Solnoțu-Dobăca), culese de Marița Lucreția Pușcariu.

Ardere-ai lume cu focu,
La cornuri și la mijlocu
Dacă 'n tine n'am noroc.
Ardere-ai lume cu pară,
La cornuri și 'n mijlocu eră
Dacă 'n tine n'am tigneală.

Frunzuliță, frunză verde
Om de om trage nădejde
Numa eu și cu badea
Nu ne tragem nădejdea,
Că nădejdea dela mine
E ca sîrma de subțire
Er nădejdea badiții
E ca fumă tămăii.

Vecină gălbinișă
Ce ești pe min' mănioasă?
Nici păharu nu ți-lă béu
Nici draguțu nu ți-lă ieu.
De ți-lă luat vr'odată
Să-mă uscă ca frunza 'n baltă,
Și de ți-lă oi mai lua,
Să mă uscă ca iedera.

Mai badiță, ce-ai gândit,
Că io-să flóre de pe ritu,
Tie de batjocorit?
Da io-să flóre florilor

Din grădina domnilor,
Și io-să flóre de pe mare
Cine mă sêrută móre.

Bade badișorul meu
Dare-ar bunul Dumneșeu
S'ardă cămașa pe tine
Cum arde inima 'n mine,
S'ardă cămașa-ți pe trup
C'al tén doru nu potă să-lă duc.

Plânge inimuța 'n mine
Că 'ntr'o pruncă de trei zile.
Așa plânge de cu jele
De-apa stă 'n loc și nu mere,
Și pământu se clătesce
Inima mi-se topește,
Plânge, plânge, că-i străină
Că ș'o prună 'ntr'o grădină,
Nici aceea nu-i străină
Că se ține 'n rădăcină.
Cântă-mi inima cu jele
Ca cucii pe crengurele!

Bate Dómne, rău se șede
Codrului fără de frunză
Și mie fără măicuță,
Codrului fără de iarbă
Și mie fără de tată,
Codrului fără de braț
Și mie fără de frăț,
Codrului fără de flor
Și mie fără de suror,
Codrului fără de isvor
Și mie fără de dor,

Codrului fără deluț
Și mie fără de draguț.

Pentru ochii unui om
Facu-mi drumu pe sub goron
Numa-odată 'mi voi mai face
Și-apoi i-oi da bună pace,
Pentru ochi ca murele
Încungiură pădurile,
Pentru ochi ca mura coptă
Încungiură pădurea totă.

Pe dealu cu lilion
Mere caru lui Iuon,
Ion mere supărat
La școlă la învățat.
Ești Iuone dela școlă
Că toți feciorii se 'nsoră,
Și fetele se mărită
Tu rămăi rujă 'nvelită.

Mai badiță Mintiuani
Dusu-ți-am doru 'ntr'unu an,
Acuși or fi bade doi
De când ședem amândoi
Și cine ne-o despărțit,
Fiă-i mórtea de cutit,
Să móră nespovedit.
De ne-o despărțit vr'o fată
Să peră nemărită,
Ca mărgeaua ne'nsirată,
De ne-o despărțit fecior
Fiă-i mórtea de pistol.

Bade pănașu gâtat
Și-asără te-am așteptat,

Totu cu focu și cu lumină
Și cu doru dela inimă;
Dacă'm vâduț că nu vii
Pus'am doru 'n căpătău
Cu dragostea mă 'nvelii
Și bine mă odichni.
Mai badiță Palaciene
De-aș fi sciut mai de vreme
N'aș fi arșt atâtea lemne,
Le-aș fi lăsat în pădure
Unde putredescu destule.

Măgheranu cu crângă rară
Badea-i măniosu de-asară
Las' se fiă, ce să-i facu,
Viă 'n casă, dacă-i placu.

Badea numa cisme are
Și se ține gazdă mare,
De-ar avé și cisme moi
Nici n'ar mai vorbi cu noi.

Spune-i bade maică-ta
Să 'ngrădescă ulița,
Totu cu lină și cu pelin
Noi se nu ne mai telnim
Fără Lunea mergendu la tîrgu,
Eră Marța tîrguindu
Mercuru 'napoi viindu,
Joi sara la ședetóre,
Vinerea la murătóre*.
În totă Sâmbăta-odată
Dumineca ziua totă.

*) Fântână cu apă sărată.

tară, și chiar straiile de sub copilașii săi.

Aci d'ér e luptă mare între groți și popor; groții atacă, — poporul se apără. Pentru apărarea lui, poporul și-a luat un avocat, din cei mai harnici ce-i are în apropiere, pe d-nul Augustin Munteanu. D-sa apără interesele poporului din Reteag din ziua când s'au făcut primii pași pentru comasare. Resultatul l'omă vedé.

În ziua de 27 Iunie d'ér, sosi comisiunea și adecă, cu trăsuri din Deșu soriră: Judele Hossu, apărătorul poporului Munteanu, apărătorul posesorului Diamantstein Abraham, Dr. Farkas, concepist în cancelaria avocatului Manu din Deșu, ér cu trenul sosisă, trei ingineri străini și inginerul care lucră comasarea în Reteag. Intre acești trei era și d-lu Onoriu Tilia, inginer de comasare din Smigă, lângă Mediaș. Acești trei ingineri streini erau aduși ca arbitru, să facă adecă pace, să mijlocească înțelegere între marii posesori și popor. Mai erau de față și groții interesați și alți posesori mari interesați în cauză.

După 11 ore, judele Hossu spune, că lucrarea se pôte începe. Drept aceea inginerii luară loc la masa din mijlocul ospetăriei, totu acolo luă loc judele Hossu și notarul lui, Lazaru. Apoi judele dete notarului său actele privitoare la comasarea hotarului Reteag să le cetască în aușul publicului și cu deosebire pentru luminarea inginerilor streini. Firesce că mapa hotarului încă nu lipsi de pe masă; ceea ce notarul judecătoriei cetia din acte, inginerii căutau și-și esplicau lucrul de pe mapă; făceau adecă întocmai ca elevii la învățarea geografiei.

Luau parte și eu ca ascultător la astă afacere, și încă ca ascultător interesat, căci moșiora părintescă, care a ținut de pâne pe tata și pe moșu, pentru care ei au sângerat pe brézdele boieresci, pentru care mama și bună au asudat sub alunul boierului, pentru care plătit'au dare în ban și sânger, pentru care însu-mi portu greutățile de totă natura, care m'a nutrit până la absolvirea studiilor, și la care sperez a mă întorce după ce nu voi mai putea purta sarcina de învățător la pruncii nêmului meu, moșiora mea părintescă încă este pe acest holar, în care comună-mi este și bordeiul părintesc. Mi se face însă pârul măciucă în vârful capului când văd pretensiunile pe lângă cari insistă domni cei mari, groții și marii posesori. Ei nu pretind nici mai multă nici mai puțin, decât totu hotarul care este în apropierea imediată a comunei opidane Reteag.

Ga să pricepă bunul cetitor mai bine pretențiunea domnilor, imi permit următoarele explicări:

(Va tuma.)

Din comitate.

Raportele comitetelor administrative pe luna lui Iunie.

Comitatul Clusului. Restanțele de d'ar pe finea semestrului primu au fost 539,578 fl. 17 cr., s'au încasat din acest 158,076 fl. 2 cr.; au rămas restanțe: dare directă 441,502 fl. 15 cr.; dare mi-litară 42,998 fl. 56 cr. — Ministrul de finanțe a dat ordin să se sisteze esecutiunile pe timpul secerișului. Esecutiunile de dare se vor începe în sensul acestui ordin numai după secerarea sêmenăturilor de toamnă.

De ușurare este acesta, decât li-se vor lăsa bietilor ômeni bucatele îndată ce le vor aduce de pe câmpu.

Inspectorul reg. de școlă Kôzma Erensz a făcut amănunțite rapoarte despre starea învățământului din acest comitat. A lăudat mai cu seamă școlile din: Borșa, Gârlău, Iacob, Mieră, Gilaș, Hida, Chidea, Sâncraiu micu, Mociu, Suat. Încă și mai satisfăcut a rămas inspectorul cu școlile din: Hue-

dint, Ciucia, Oșorheiu, Cojocna, Bădoct ș. a.

Inspectorul se plânge contra școlii comunale din Vălcău ungurescu. Din 130 copii obligați la școlă abia au fost înscriși 76, la esamenți s'au prezentat însă numai 48. Absențele școlare fact 5280 1/2 zile.

Starea sanitară a locuitorilor în genere d'isă a fost multămitore în luna acesta. Trachoma însă, care până aci domnia numai în cercul Huedinului, a luat acum dimensiuni și în cercul Almasului, unde în comunele Petridu mare și Petridu micu s'au găsit cu totul 69 de inși suferind de acestu soi de bolă de ochi, dintre cari mai mulți inși sunt în pericol de a rămâne orbi. S'au luat dispozițiuni pentru trimiteră unui medic pentru bôle epidemice la fața locului.

Intemplări diferite.

Grindină și rupturi de nori. Din Iorgoviciu, învățător în Varadia, ne comunică următoarele: „În 8 Iuliu st. n. la ôrele 3 1/3 p. m. se ridică dinspre nord nise nprî grozavi, cari după câteva minute se vârsă în mod înspăimântător, asupra comunei noastre, aducând cu sine ghiață de mărimea oușlor de găină, devastând edificiile și nerămânând nici barem o singură casă scutită de acestu orcan. Tôte fructele și sêmenăturile sunt atât de sdrobite încât nu lasă absolutu nici o speranță de recoltă. Animalele domestice, ba chiar și ômenii, cari erau pe la câmpu au fost vătămăți și răniți greu. Poporul e în cel mai estremu grad alu desperățiunii.”

Asemenea se comunică din Fizeș-Sănpetru, că în după amêda zilei de 16 Iunie st. v. o grindină împreună cu ruptură de nori a nimicit în mod ireparabilu întreaga recolta din anul acesta ce promitea unu seceriș foarte bogat. Ierburile asemenea au fost nomolite. Nămai în pucăruș a mai rămas puțină forță puțină speranță.

Foc. În comuna Paleș (Königsdorf) din comitatul Târnavei mari un copilaș surdo-mut, ca de vre-o 10 ani, se jucase cu chibritele. Din jucăria lui se iscă un foc, care prefăc în cenusă 27 suri, 5 case, 3 grajduri, 2 sôprone, hambare, haine etc. Paguba în total 3886 fl. dintre cari preț de 903 fl. a fost asiguratu.

A cădutu din înălțimea mării sale țiganul Dima Simon din comuna Nyutod, comitatul Treiscaune. Noroculu îl făcuse și pe el să ajungă jurat la sât. Cât va timpu s'a purtat bine, d'ér odată noroculu l'a părăsit și nefericitul Dima Simon a trebuit să se întorcă éras la soarta altor muritori. S'a întemplat adecă, că în ziua de 6 Martie anul 1888 după Ohistosi, l'a pus pécatele pe bietul jurat țigănesc să arangieze o cină strălucită, la care luă parte elita întregi aristocrații țigănesce din apropiere și din departare. Vă puteți închipui, cât de fericit se simția bietul Dima Simon, care din unu modestu făuritor de cuie, ce locuia în unu cortu la capetulu satului, ajunsese să presideze un banquet strălucit ca acesta și încă în calitate de jurat al satului. Fericirea acesta a durat însă numai până când s'a adus pe masă friptura cea de porc. Friptura nu se putea mânca fără oțet și oțet nu era nicăiri. Juratul Dima, ca stăpân alu casei, se lăduse repede după oțet. Cu ocaziunea acesta, trecând pe lângă casa locuitorului Peter Mihaly, își vîr puțin capulu pe ferestru, căci și așa afară era nopte și nu-l vedea nimeni, și de stăpân alu casei nu se temea, căci acesta era în momentul acesta ôșpele lui la cină. Juratul țigănescu puse mâna pe ușa ôșpei, ce se pînă afia, și le duse de le ascuns la prietinelu său Gaal Janos, apoi se întorșe acasă între ôșpeții săi, cari îl așteptau. În ziua următoare s'a descoperit

furtulu. Primăria luând cu sine pe „onestulu” jurat Dima, încep să facă perchisiția domiciliară. Carnea furată s'a găsit ascunsă în bucatele lui Gaal Janos. Pécatele juratului țigănescu s'au descoperit și nemilôsa sorte l'a aruncat de pe tronulu mării sale de jurat drept în fundulu temniței pe doi ani, ér pe confratele său Gaal pe 1 an. S'au descoperit încă și alte asemenea „necorectități” din viața de funcționar a lui Dima Simon.

SCRÎ TELEGRAFICE.

Wiesbaden, 11 Iulie. Guvernulu sêrbescu a cerut pe cale oficială dela autoritățile de aici ca să dea sprijinulu lor trimișilor sêrbesci pentru ca să pôt aduce la Belgradu pe prințulu de corônă Alecsandru. Sprijinulu acesta nu l'au putut refusa autoritățile. Trimisi guvernului sêrbescu însă n'au făcutu întrebunțare de acestă promisiune.

Berlin, 11 Iulie. Călătoria împăratului în Rusia a fost amânată cu o zi.

Raportulu anunțat alu medicilor asupra bôlei răposatului împăratu Fridericu arată, că medicu Gerhard, Bergmann, Tobold au făcutu o diagnôză corectă, precând Mackenzie până în luna lui Noemvre a negat, că Fridericu suferă de răcu. Judecata asupra lui Mackenzie e nimicitoare.

Berlin, 12 Iulie. — Doctorulu Mackenzie a declarat prin telegrafu, că peste câteva zile va răspunde pe larg la raportulu medicilor germani. Deocamdată îl lăgă considerăția ce-o are cătră împărătesa văduvă.

Wiesbaden, 12 Iulie. — Pricipesa Murussi, care a încercat în Berlin a dobândi intervențiunea cîrții în favoarea Reginei, s'a întors fără a și fi ajunsu scopulu.

Belgrad, 12 Iulie. Episcopatul sêrbescu nu va lua parte la festivitățile din Kiev.

DIVERSE.

Sclavagiul. Cardinalu Lavigerie, primatul Africii, a ținut o conferință în contra sclavagiului, de pe amvonulu bisericii Saint-Sulpice din Paris. Conferința acesta a făcutu mare efect în capitala Franciei. Predicatorulu a declarat, că de câțva ani, centrulu Africii a devenit érasu tégur pentru negustorii de carne ômenescă, care despulează satele și duc în robia triburi întregi răbăți femei, copii. Misionarii au fost adesea martori la aceste acte de barbaria. Unu număr de 400,000 Negri sunt dusi pe fâșoare anu din satele lor și dusi pe piețele de sclavi din Maroc și din Egipt. În centrulu Africii grôza domnesce în permanență. Câțva coloni curajoși au organizat mici corpuri expéditionare, ca să protegă satele amenințate. Bunăvoința lor este adesea neputincioasă, și negustorii de sclavi, înarmați până în dinți, străbatu țera triumfători, sêmenând jale și ruină după ei. Prelatul catolicu face apelu la ômenirea civilisată, ca să se ridice și să puie capetă oribilulu comerț.

Burete făcătoare de minuni. Intre Draule și Gleinic unu păstoru află unu burete crescut într-un arbore gânosu, care prin forma sa representă în modulu cel mai claru imaginea Precuratei Vergurei Maria ținând în brațe pe Fiulu său. Poporul, din împrejurime vorbește despre multe minuni sêvșite de acestu burete miraculos. Așa se dice între altele, că unu copil leproș, precum și unu omu schiop, cari nu de multu se scolasă în via, au avut în apropiere s'au vindecat imediat. Țărani manifestă o adevărată adorațiune față cu acestu burete. Ei au încunjurat cu gratii

de fieru arborile, în care este crescutu miraculosu burete, ziua și nopte a prindu foc în jurulu lui și împodobesc cu mulțimi de cunun acestu burete. Caracteristicu e, că nu fie-care om vede în buretele numitu tipulu și asemănarea Maicei Domnului, ci numai acela, care s'a făcutu vrednicu de a-l vedé. În popor există o mișcare puternică pentru a zidi o capelă în celu loc făcător de minuni.

Măsura și greutatea personalului de la poliția în New-York. Personalul de poliția din New-York dintre tôte capitalele mai mari este cel mai bine salarizat. Mai înainte stătea foarte rău. Se putea corupe și puteai face politică cu el. Dela 1881 s'a organizat din nou și s'a supus sub comandă a patru comisari aleși de primarul orașului. Pe lângă aceștia există unu inspectoru supremu cu lăfă de 30,000 franci, 4 inspectori cu câte 17,500 franci, ceilalți ômeni de serviciu sunt împărțiți în trei clase cu lăfă de 5—6000 franci. Numărulu ômenilor dela poliția se urcă la 3216, pentru cari orașulu plătesce în total 22 milioane de franci. Dela funcționarii acestui corp polițienesc, astăzi foarte dexteru, nu se potesc o cultură particulară li-se cere numai scrisore cetăț, cu deosebire însă se pretinde dela ei să fi ômeni cinstiți și trupesce voinici. Cine vré să intre în șirulu lor trebuie să-și aducă atestatele dela metru și dela kilogramu. Condițiunea este: mărime de 1 metru 72 cm. cel puțin 87 cm. lățime la piept și o greutate de 62 1/2 kilo.

ULTIME SCRÎ.

Darmstadt, 9 Iulie. Principele Alexandru de Battenberg a fost Duminecă în mare pericol de viață. Mergând cu trăsura peste unu delu spre Heiligenberg, calulu se speria și trăsura cu calu cu totu se răstogoli peste o ripă de vre-o 200 metri de adâncă. Principele ați presența de spirit, ca în cădere să se prindă de o tufă, ér trăsura și calulu trecu peste el. Servitorulu sârise mai înainte din trăsura. Vătămările ce și-lea atrăs principele se asigură că nu sunt grave.

Cursul pieței Brașov

din 12 Iulie st. n. 1888

Bancnote românesce	Cump.	8.70	Vend.	8.74
Argintu românesc	"	8.68	"	8.70
Napoleon-d'or	"	9.88	"	9.92
Lire turcesce	"	11.20	"	11.24
Imperial	"	10.20	"	10.24
Galbeni	"	5.88	"	5.92
Scriș. fonic. „Albina” 6%	"	101.—	"	101.50
" " 5%	"	98.—	"	98.50
Rădile răsesci	"	117.—	"	117.50
Discontu	"	6 1/2—8% pe anu	"	

Cursul la bursa de Viena

din 11 Iulie st. n. 1888.

Renta de aur 4%	104.75
Renta de hârtia 5%	99.50
Imprumutul căilor ferate ungare	103.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (1-ma emisiune)	97.70
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (2-a emisiune)	97.70
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (3-a emisiune)	115.25
Bonuri rurale ungare	104.50
Bonuri cu clasa de sortare	104.50
Bonuri rurale Banat-Timiș	104.75
Bonuri cu cl. de sortare	104.50
Bonuri rurale transilvane	104.50
Bonuri croato-slavone	104.50
Despăgubirea pentru dijma de vinu ungarescu	100.75
Renta de hârtia austriacă	91.00
Renta de argint austriacă	90.75
Renta de aur austriacă	112.40
Lpsuri din 1860	100.50
Acțiunile băncii austro-ungare	500.00
Acțiunile băncii de credit ungur.	200.00
Acțiunile băncii de credit austr.	200.00
Galbeni împărătesci	5.90
Napoleon-d'or	9.90
Mărci 100 imp. germane	91.20
Londra 10 Livres sterline	124.25
Imprumutul cu premiulu ungurescu	104.40
Londra pentru cumpărarea Tiszei și de galbeni	124.50

Editor și Redactor responsabil:
Dr. Aurel Mureșianu.

Numere singulare
din „Gazeta Transilvaniei”
à 5 cr. se pot cumpăra în
tutungeria I. Gross, în libră-
ria Nicolae Ciucu și Al
brecht & Zillich.

Căștiq laterală de 10 fl. pe qi

fără capitală și fără risc prin
vândarea de losuri plătibile în
rate în sensul articolului de
lege XXXI din 1883.

Oferte primesce

Societatea de schimbă din Budapesta
Adler & Comp., Budapest.

Picturile de stomach Marzeller,
care lucră escelent în contra tuturor
bolilor de stomach.

Nemtece pentru lipsa
de apetit, slăbiciunea sto-
machului, respirația cu
mucosă greu mișcată (fen-
turi), răgetă aer, colică,
catard de stomach, acți-
formarea de pâr și înșep,
producerea oesivă de fle-
mă, galbură, gresă și vo-
mare, durere de cap (deci
provine dela stomach), că-
scăntarea, cea la stomach, conști-
păne sau incunare, înăvrea stomachului
cu mâncări și băuturi, suferin-
de splin, ficat și de haemoroid. — Pre-
pula unei sticle dăpreună cu prescrierea
de întrebare 55 cr, sticle îndoită de
mare 60 cr.

Expeditia centrală prin farmaci-
stii.

Carl Brady, Krenzier (Moravia).

Picturile de stomach Marzeller nu
sunt un remediu secret. Partile con-
tinate sunt arătate în prescrierea de in-
trebărire, ce se află la fie-care sticle.
Veritabile se află mai în toate farmaciile.

Avertismentul Picturile de stomach
Marzeller se falsifică și se imită de
multe ori. — Ca semn, că sunt veritabile,
servesc înveltoarea roșie provădută cu marca
de protecțiune de mai sus, și sără de
acasta pe fiecare prescriere de întrebu-
tare, ce se află la fie-care sticle, tebuie să
he arătate, că acesta s'a tipărit în tip-
grăia D-lui H. Gusek în Krenzier.

Veritabile se află: Brașov, farmacia
Pranz Kellmen farmacia la, Biserica Albă,
farm. I. Goss; farm. Iul. Hornung; farmacia
P. Jekelius W.see; farm. K. L. Schuster.
farmacia Heinrich G. Oberl.
Balle Tuzmad; farmacia Alex. Dobay, Co-
balni; farm. Ed. Meiss; farmacia J. Wolff,
Reidort; (Marienburg), farm. W. Schneider.
Făgăraș; farm. v. Biddin; farm. Hermann
Sz. Sz. György; farm. Val. Beteg; farm.
Barabos Fer. 1852-23

ad. Nr. 76—1888

96,3—1

Nru 592—1888.

95,3—1

CONCURSŪ.

Devenindă vacantă postul de învățătoare la școala elementară
a Reuniunii femeilor române din Sibiiu, pentru ocuparea aceluia
se escrie prin acesta concursu.

Doritoarele de a ocupa acestu postu, care e împreună cu unu
salariu anual de 500 fl. v. a. și 100 fl. bani de cuartir, voru avé
se presinte următoarele documente:

- atestat de botez;
- atestat de calificațiune pentru școlele elementare;
- testimoniile despre cunoscerea perfectă a limbei române, ca limbă
de propunere, și despre cunoscerea limbei maghiare; care voru
documenta, că știu perfectu și limba germană, eventualu și
francesă, voru avé preferință.

Petițiunile provădute cu documentele numite mai susu sunt
a se presenta subsemnatului Comitetu până la 8 Augustu st. n. 1888.

Din ședința comitetului Reuniunii femeilor române din Sibiiu,
ținută la 5 Iuliu st. n. 1888.

Maria Cosma,
președintă.

Dr. Russu,
secretar.

CONCURSŪ.

La școlele reuniunii foștilor grănițeri din regimentul I ro-
mână sunt de conferit pe calea concursului:

1. Postul de învățător diriginte la școala din Cugieru, comitatul
Hunedorei, cu salariu anual de 350 fl., apoi cuartir în edificiul
celu nou al școlei și lemne de focu.

2. Postul de învățător secundar, eventualu învățătoare la școala din
Vistea inferioară, comitatul Făgărașului, cu salariu anual de 240 fl.
v. a. precum și cuartir și lemne de focu.

3. Postul de învățător secundar la școala din Lisa, comitatul Fă-
gărașului, cu salariu anual de 180 fl. apoi cuartir și lemne de focu.

Reflectanții la aceste posturi au să și subșternă suplicele în-
struite cu diploma de calificațiune din studiile pedagogice și din
limba maghiară, eventualu și alte documente celu multu până în
15 Augustu st. n. a. c. la

Comitetul administrativ alu fondului și școlelor foștilor
grănițeri din regimentul I român în Sibiiu.

Rugămă pe domni abonați ca la reînnoirea prenumerațiunei să binevoiască a scrie pe cuponul manda-
tului postal și numerii de pe fâșia sub care au primitu diarul nostru până acuma.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei”.

TIPOGRAFIA A. MUREȘIANU,

BRAȘOVŪ,

PIAȚA MARE Nr. 22,

înființată cu începerea anului acestuia, provădută cu cele mai nouă mijloce tehnice și asor-
tată cu cele mai moderne tipuri,

primesce și efectuează totu felul de lucrări tipografice, precum:

Opuri și broșure, statute, foi periodice, imprimate artistice în aur, argint
și color, tabele, etichete de totu felul și esecutat elegantu.

Pentru comercianți: adrese pe scrisori, facture, liste cu prețuri curente, avisuri, reco-
mandațiuni, cerculare ș. a.

Programe elegante, bilete de vizită, bilete de logodnă și de nuntă, după dorință și în color

Disponendă de mașini perfecționate și de isvóre eftine pentru procurarea hârtiei, sta-
bilimentul nostru tipografic este în pozițiune a esenta ori-ce comandă în modul celu mai
esact și estetic precum și cu prețurile cele mai moderate.

Comandele eventuale se primesc în biuroul tipografiei, Brașov, piața mare
Nr. 22, etagiul I, cătră stradă. Comandele din afară rugămă a le adresa la

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașov.